

“दुहितृणामभावे तु रिक्तं पुत्रेषु तद्वेत् ॥”

इति मनुवचनात् ॥

एवं पुत्राधिकारात् प्राक् दुहितृधिकारविधायकवचनान्तराख्येतद्विषयकाणि । पुत्राद्यभावे तु ब्राह्मणादिपञ्चकविवाहकालीनं स्त्रीधनं भर्तुः । आसुरादित्यविवाहकालीनं मातुः तदभावे पितुः । यथा मनुः ।

“ब्राह्मणदेवार्थगान्धर्वप्राजापत्येषु यजनम् ।

अतीतायामप्रजायां भर्तुः तद्वेत् ॥

यत्तस्याः स्यात् धनं दत्तं विवाहस्यासुरादिषु ।

अतीतायामप्रजायां मातापित्रोस्तद्वेत् ॥”

कन्याधनाधिकारं क्रममाह बौधायनः ।

“रिक्तं मृतायाः कन्याया गृह्योः सौदराः

न्ययम् ।

तदभावे भवेन्मातुस्तदभावे भवेत् पितुः ॥

अत्र क्रमदर्शनात् पूर्ववचने मातापित्रोरित्यत्र

पाठक्रमेणाधिकारो न तु इन्द्रनिर्देशात् समु-

चित्तेन । इह स्मृतिः ।

“मातृस्वसा मातुलानी पित्रव्यस्त्री पित्रस्वसा

श्वश्रुः पूर्वजपत्नी च मातृतुल्या प्रकीर्तिताः ॥

यदासामोरसो न स्यात् सुतो दौहित्र एव वा ।

सत्सुतो वा धनं तासां स्त्रीयाद्याः समा-

प्रयुः ॥”

औरसपदं कन्यापुत्रोभयपरम् । सुत इति

सपत्नीपुत्रपरम् ।

“सर्वासामेकपत्नीनामेका चेत् पुत्त्रिणी भवेत्

सर्वास्तास्तेन पुत्रेण प्राह पुत्रवतीर्भृतुः ॥”

इति मनुस्मृतेः ।

एकपत्नीनामिति एकः पतिर्यासां ताः । न तु

सुतपदमौरसविशेषणं वैयर्थ्यात् । सपत्नीपुत्र-

सङ्गावे स्त्रीयाद्याधिकारापत्तेः । तत्सुत इति

पौत्रः सपत्नीपौत्रपरं न तु दौहित्रपुत्रपरं तस्य

स्वभोग्यभर्तृपिण्डदानानधिकारात् । अत्र प्रागु-

क्तानुसारात् दौहित्रपर्यन्तानन्तरमेव सपत्नी-

पुत्रतत्पुत्रयोरधिकारः । न तु प्रागुक्तभर्तादि-

पित्रपर्यन्ताभावेऽपौति वाच्यं भर्तादौनां धनि-

भोग्यपार्ष्वणपिण्डदानानधिकारात् । तस्मादे-

तेषां सपत्नीपौत्रान्तानां तत्सुतो वेति

वाशब्दसमुच्चितानाम् ।

“मामान्यं पुत्रकन्यानां मृतायां स्त्रीधनं

विदुः ।

अप्रजायां हरत् भर्ता माता भ्राता पितापि-

वा ॥”

इति देवलोक्तानां भर्तादिपित्रपर्यन्तानाञ्चा-

भाव एव सत्स्वपि श्वशुरभ्रातृश्वशुरादिषु

स्वसोयाद्या इत्यनेन भगिनीसुतभर्तृभागिन्य-

भर्तृज्येष्ठकनिष्ठोभयरूपभ्रातृसुत-स्वभ्रातृपुत्र-

जामातृ-देवराणां मातृस्वसादिधने अधिकारः ।

अनन्यगतेर्वचनात् । अत्र ।

“चयाणामुदकं कार्यं त्रिषु पिण्डः प्रवर्त्तते ।

तत्र त्रयः सम्प्रदातेषां पञ्चमी नोपपद्यते ॥”

इति दायभागप्रकरणायमनुस्मृतेः ।

पिण्डदोऽंशहर इति याज्ञवल्क्यीयात् । मातृ-
तुल्याः प्रकीर्तिता इत्यनेन स्वसोयादीनां पुत्र-
त्वज्ञापनेन एकप्रयोजनकत्वात् ।

“मातुलो भागिन्यस्य स्वसोयो मातुलस्य च ।

श्वशुरस्य गुरोश्चैव सव्युर्मातामहस्य च ॥

एतेषाञ्चैव भार्याभ्यः स्वसुर्मातुः पितुस्तथा ।

पिण्डदानान्तु कर्त्तव्यमिति वेदविदां स्थितिः ।

इति श्रुतातपवनात् ।

पिण्डदानविशेषणैव षष्ठाध्यायमधिकारक्रमः

प्रतिपत्तव्यः । पाठक्रमार्थक्रमस्य बलवत्त्वात् ।

अन्यथा सर्वश्रेष्ठे देवराधिकारे महाजनविरोधः

स्यात् । तत्र प्रथमं देवरः तत्पिण्डतद्भर्तृपिण्ड-

तद्भर्तृदेयपुरुषत्रय-पिण्डदत्तात् सपिण्डत्वाच्च

भ्रातृस्त्रीधने अधिकारी । तदभावे भ्रातृश्वशुर-

देवरयोः सुतो तत्पिण्डतद्भर्तृपिण्डतद्भर्तृदेय-

पुरुषत्रयपिण्डदत्तात् सपिण्डत्वाच्च । तयोरभावे

त्वसपिण्डोऽपि भगिनीपुत्रः तत्पिण्डतत्पुत्रदेय-

तत्पित्रादित्यपिण्डदत्तात् । तदभावे भर्तृभा-

गिन्यः पुत्राद्भर्तृदुर्बलत्वेन तत्स्थानपातिनो-

रपि भगिनीपुत्रभर्तृभागिन्ययोस्तथैव बला-

बलस्य न्याय्यत्वेन तद्भर्तृदेयपुरुषत्रयपिण्डद-

त्तात् तत्पिण्डदत्तात् तद्भर्तृपिण्डदत्ताच्च मातु-

लानीधने अधिकारी । तदभावे भ्रातृपुत्रः

तत्पिण्डतत्पुत्रदेयतत्पित्रादिपिण्डदत्तात्

पित्रस्वसुधने अधिकारी । तदभावे श्वशुरयोः

पिण्डदानात् जामाता श्वश्रुधने अधिकारीति

क्रमः । स्वसोयाद्या इति अधिकारिमात्रपरं न

पाठिकक्रमपरं एषां षष्ठां प्रातिस्विकोक्ताना-

मभावे सपिण्डानन्तर्येण श्वशुरादिवदधिकारी

न च सपिण्डाभावे मातृस्वसेति वचनं वाच्यं

अस्मिन्नधिकारिगणने देवरतत्सुतभ्रातृश्वशुर-

सुतानां अधिकारज्ञापनादासन्नतरश्वशुरभ्रातृश्व-

शुरादेः परित्यागादिति । इति दायतत्त्वम् ॥

स्त्रीधर्मः, पुं, (स्त्रिया धर्मः ।) ऋतुः । तत्प-

र्यायः । पुण्यम् २ अर्त्तवम् ३ रजः ४ । इति

हेमचन्द्रः ॥ (मैथुनम् । यथा हरिवंशे । ८४ ।

६१ ।

“शृण्वतो कामजननीर्वाचः श्रोत्रसुखावहाः ।

बहिर्णाञ्चैव विरुतं खगानाञ्च विकूजितम् ॥

अभीक्ष्णमभिशृण्वन्तो स्त्रीधर्मं सा व्यरोचयत् ॥”

स्त्रीणां शुभकर्मणां । यथा, मनुः । १।११४ ।

“स्त्रीधर्मयोगं तापस्यं मोक्षं सत्यासमेव च ॥”

स्त्रीधर्मिणी, स्त्री, (स्त्रीधर्मोऽस्या अस्तीति ।

इति । डोप् ।) ऋतुमती । इत्यमरः । २ ।

६ । २० ॥ (यथा, महाभारते । २।७७ । १४ ।

“स्त्रीधर्मिणी वरारोहा शोणितेन परिप्लुता ।

एकवस्त्राथ पाञ्चाली पाण्डवानभ्यवेचत ॥”

अस्य विवरणं रजस्वलाग्नये द्रष्टव्यम् ॥

स्त्रीधवः, पुं, (स्त्रीणां धवः प्रियः ।) पुरुषः । इति

जटाधरः ॥

स्त्रीपरः, पुं, (स्त्रीषु परः निरतः ।) धिदूगः ।

कामुकः । इति मेचित् ॥

स्त्रीपत्न्योपजीवी, [न] पुं, (स्त्रीपत्न्येन उपजीव-
तीति । उप + जीव + णिनिः ।) सम्भोगार्थ-
मन्यस्मै स्त्रियं दत्त्वा तदनोपजीवी । इति

महाभारते दानधर्मः ॥

स्त्रीपुं धर्मः, पुं, (स्त्री च पुमांश्च स्त्रीपुंसी । तयो-

र्धर्मः ।) स्त्रीपुंसयोर्व्यवहारः । स च अष्टा-

दशविवादपदान्तर्गतविवादविशेषः । यथा,—

“स्त्रीपुं धर्मो विभागश्च द्यूतमाह्वयमेव च ।

पदान्यष्टादशेतानि व्यवहारस्थिताविह ॥”

— इति मानवे ८ अध्यायः ॥

तद्विवरणं यथा,—

“पुरुषस्य स्त्रियाश्चैव धर्मं वर्त्मनि तिष्ठतोः ।

संयोगे विप्रयोगे च धर्मान् वक्ष्यामि शाश्वतान्

अस्वतन्त्रान् । स्त्रियः कार्य्याः पुरुषैः स्वेर्दिवानिशम् ॥

विषयेषु च सज्जन्यः संस्थाप्या आत्मनो वशे ॥

पिता रक्षति कौमारे भर्ता रक्षति धीवने ।

रक्षति स्थविरं पुत्रा न स्त्री स्वात्मन्यमहति ॥

कालेऽदाता पिता वाच्यो वाच्यश्चानुपयन् पतिः

मृते भर्तृरपि पुत्रस्तु वाच्यो मातुररक्षिता ॥

सूक्ष्मेभ्योऽपि प्रसङ्गेभ्यः स्त्रियो रक्ष्या विशेषतः

इयोर्नि कुलयोः शोकमावहेत्तुररक्षिताः ॥

इमं हि सर्ववर्णानां पश्यन्तो धर्ममुत्तमम् ।

यतन्ते रक्षितुं भार्यां भर्तारो दुर्बला अपि ॥

स्वां प्रसूतिं चरितञ्च कुलमात्मानमेव च ।

स्वञ्च धर्मं प्रयत्नेन जायां रक्षन् हि रक्षति ॥

पतिभार्यां संप्रविश्य गर्भो भूत्वे हि जायते ।

जायायास्तद्धि जायात्वं यदस्यां जायते पुनः ॥

यादृशं भजते हि स्त्री सुतं सूते तथाविधम् ।

तस्मात् प्रजाविशुद्ध्यर्थं स्त्रियं रक्षेत् प्रयत्नतः ॥

न कश्चित् योषितः शक्तः प्रसङ्गं परिरक्षितुम् ।

एतैरुपाययोगैस्तु शक्यास्ताः परिरक्षितुम् ॥

अर्थस्य संग्रहे चैनां व्यये चैव नियोजयेत् ।

श्रीचे धर्मोऽन्नपत्त्याञ्च पारिणाह्यस्य वेक्षणे ॥

अरक्षिता गृहे रुद्धाः पुरुषैराप्तकारिभिः ।

आत्मानमात्मना यास्तु रक्षेयुस्ताः सुरक्षिताः ॥

पानं दुर्जनसंसर्गः पत्या च विरहोऽटनम् ।

स्वप्नोऽन्यगेहवासश्च नारीसंदूषणानि घट् ॥

नैता रूपं परीक्षन्ते नासां वयसि संस्थितिः ।

सुरूपं वा विरूपं वा पुमानित्येव भुञ्जते ॥

पौत्रत्याञ्चलचित्ताच्च नैस्ते ह्याच्च स्वभावतः ।

रक्षिता यत्नतोऽप्येह भर्तृव्येता विकुर्वन्ति ॥

एवं स्वभावं ज्ञात्वासां प्रजापतिनिसर्गजम् ।

परमं यत्नमातिष्ठेत् पुरुषो रक्षणं प्रति ॥

शय्यासनामलङ्कारं कामं क्रोधमनाज्ज्वलम् ।

द्रोहभावं कुचव्याञ्च स्त्रीभ्यो मनुरकल्पयत् ॥

नास्ति स्त्रीणां क्रिया मन्त्रैरिति धर्मो व्यवस्थितः

निरिन्द्रिया ह्यमन्वाच्च स्त्रियोऽमृतमिति स्थितिः

तथा च श्रुतयो बह्व्यो निगूता निगमेष्वपि ।

स्वालक्ष्यपरिचार्यं तासां शृणुत निष्कृतीः ॥

यन्मे माता प्रलुभे विचरन्त्यपतिग्रता ।

तन्मे रेतः पिता वृत्तामित्यस्यैतद्विद्वद्भनम् ॥